

230. จิตใจฉันอาลัย

จิตใจฉัน อาลัยหา ที่พึง พา
อย่างจะสัมผัส พระองค์
อย่างสรรเสริฐ เยินยอด
نمัสการ ด้วยจิตวิญญาณ
และความจริง

แม้นกยังหา ที่อ่าศัย ทำรัง
อยู่ในนิเวศน์ คุ้มภัย
ฉันจึงเข้ามา ประรถนา
พึงพา และพักพิงอยู่ใน พระองค์
พักพิงอยู่ ในพระองค์